

[P. D. Jensen.]

mange Tilfælde, vel for øvrigt de fleste, kun blive en Trediedel af Grundbeløbet.

Med Hensyn til Konteringsbestemmelserne vil jeg senere vende tilbage til det Spørgsmaal.

Affattelsen af § 298, Stk. 3, er jeg glad ved, derimod kunde jeg ønske de 3 Aar i § 301, Stk. 5, ændret til 5 Aar.

I § 306 findes en Bestemmelse, der har været savnet i Kommunerne. Jeg vil nu haabe, at en Person, der modtager Sygehjælp som Fattighjælp, ikke samtidig kan modtage Særhjælp, men at al den Hjælp, den paagældende nyder, gaar ind under Fattighjælp. Jeg vil dog her gøre den Bemærkning, at jeg finder det rimeligt, at Benævnelsen Fattighjælp saavel i § 306 som i § 307 bliver ændret til Kommnehjælp med Retsvirkninger eller Kommnehjælp med Tab af Valgret.

Det Udvalg, der har udarbejdet dette Lovforslag og udarbejdet den Betænkning, der danner Grundlaget for det foreliggende Lovforslag, skriver paa Side 59 i Betænkningen nogle Bemærkninger, som jeg med Formandens Tilladelse vil citere.

Formanden: Ikke alt for lange.

P. D. Jensen: Nej.

„Der er derhos foretaget en Beregning af det Antal Dage, hvori der i disse Kommuner i de nævnte Regnskabsaar er oppebaaret Arbejdsløshedsunderstøttelse. Af disse Oplysninger fremgaar, at den ydede Tillægshjælp, beregnet i Forhold til det omhandlede Dageantal multipliceret med den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag, har udgjort en Procent, der varierer i 1939—40 fra 2,2 til 21,4 og i 1940—41 fra 0,9 til 15,9. I en Række af disse Købstadkommuner, herunder nogle af de største, har Procenten i 1939—40 været 2,2—6,6 og i 1940—41 0,9—5,6. Paa Grundlag af de saaledes foreliggende Oplysninger har man passende ment at kunne sætte Procenten til 5.“

Naar jeg har citeret dette lille Afsnit af Betænkningen, er Grunden, at jeg maa gaa ud fra, at det ikke er de smaa Kommuner, der har ydet Hjælp efter de høje Procenttal. Jeg maa, indtil noget andet bliver nærmere paavist, antage, at i Almindelighed er det de store Kommuner, der har været oppe paa de høje Procenter, og saa ser jeg dog, naar jeg paa Side 61 i Betænkningen læser om Kontrolbestemmelserne, at København og andre store Kommu-

ner er fritaget for den i Lovforslaget anførte Kontering eller Specifikation af Hjælpen, naar de paa anden Maade godtgør, at Hjælpen ligger inden for de i Loven fastsatte Grænser. Hvis min Antagelse med Hensyn til, at de høje Procenter og de store Kommuner falder sammen, er rigtig, saa vil det med andre Ord sige, at de Kommuner, der har været oppe paa de høje Procenter, og som altsaa delvis er Skyld i Revisionen, dem fritager man for den nye vidtløftige Kontrol, medens de Kommuner, der hidtil har ligget nede paa de lave Procenter, og som altsaa har administreret Loven nogenlunde rimeligt, nu skal ind under en mægtig og vanskelig Administration! Jeg kan for øvrigt godt forstaa, at Københavns Kommune peger paa de store Vanskeligheder, som en saadan Kontering vil medføre, men de store Byer, der efterhaanden har faaet saa ideelle Arbejdsforhold, nye store Raadhuse med rigeligt ansat Personale, maa jo komme lettere over Arbejdet end de smaa Kommuner. For øvrigt mener jeg, at Københavns Kommune har Ret, men hvad der gælder for København og andre store Byer, maa vel ogsaa gælde for Kommunerne ud over Landet. Der maa være lige Ret for Loven, der maa kunne findes et andet Grundlag.

Enhver, der har haft med kommunale Sager at gøre, ved, at Socialregnskabet og de dertil hørende mangfoldige Skemaer og Uddrag allerede har naaet en saadan Grad af Indviklethed og Vidtløftighed, at yderligere Krav i saa Henseende bør man søge at undgaa. Hellere burde man søge at faa en Forenkling gennemført. Det er vel ogsaa det, disse fornuftige Røster, der har hævet sig fra København, har været inde paa. Ser vi paa den nuværende Forsorfsfortegnelse, saa er den Hjælp, der nu ydes, konteret paa ikke mindre end 19 Kolonner, hvoraf een Kolonne atter er delt i 4 Underkolonner, altsaa i alt 22 Kolonner. Gennemføres det foreliggende Lovforslag, forøges disse Kolonner med 14 og maaske endda med mere — Centraladministrationen plejer jo ikke at gøre mindre ud af den Slags Bestemmelser, end der *kan* gøres ud af dem! Det vil sige, at den Hjælp, der ydes efter Forsorfsloven, skal specificeres ud i 37 Poster, ikke alene naar Regnskaberne skal aflægges, men daglig. Jeg ser nok, at man mener, det vil hjælpe paa Arbejdet, naar Konteringen kun foretages een Gang om Maaneden. Det lader sig imidlertid slet ikke gøre. I de Maaneder, hvor der udbetales megen ugentlig Hjælp, bliver det nødvendigt, at Arbejdet udføres efterhaanden, da det ellers vil bryde sammen for dem, der